

Santiago Rusiñol, "Novel·la romàntica"

EL DIELEMA DE LA TERESA

24 desembre 2008

La Teresa acaba de llençar les cartes al foc. Eren romàntiques declaracions d'amor de dos homes molt diferents. Un de boig i un altre de serè, un que seria capaç de portar-la a fer la volta al món en bicicleta i l'altre, com a lluny, a la seva fàbrica de suro en Palafrugell. Fa un any que dubta entre els dos amors.

I sens dubte, es realment gran...

EL DILEMA DE LA TERESA

La Teresa després de desfer-se de les cartes, ha tornat a mirar la primera frase del llibre que li va regalar el jove empresari una dolça tarda de primavera.

"Hi ha moltes maneres de sentir amor..." llegeix la Teresa.

Quanta veritat hi havia en aquestes paraules...!

Tot seguit mira la planta que li va portar l'altre home des del cor de l'Àfrica. La portava amagada a l'esquena però com que era tan gran se li veien perfectament els branquillons... Com n'era d'exòtic i també de romàntic!

Els dos li agraden molt, però avui, per fi, ha decidit què farà...

Es quedarà amb el primer que arribi, el primer que entri per la porta.

A través de la finestra li arriba el soroll de la tempesta.

La mà li tremola i el cor li bateja molt de pressa.

Quin serà?, es pregunta.

El qui la porta a passejar pel riu els capvespres de tardor i li parla de llibres i que mai no ha gosat besar-la?

O bé el qui l'agafa de la cintura amb força i li diu que li agradaria viure amb ella en una cabana a la selva amazònica o en un iglú a l'Antàrtida?

Mira a la llar de foc i ja no queda rastre de les cartes.

Al matí ella ha recollit tota la casa i s'ha preparat per la mudança.

Després d'aquesta nit de res no li serviran els mobles de la seva àvia, el gerro on tantes roses d'amor s'han pansit, el mirall on tantes vegades s'ha vist reflectida, plorant, rient, esperant els seus dos amors... el que arriba puntual i el que sempre es retarda...

Ha tornat a intentar llegir el llibre però no es concentra.

"L'atzar mou muntanyes"... llegeix.

I aquesta tarda l'atzar decidirà.

Dong, dong

Sonen les campanades del rellotge i llavors la Teresa recorda la carta que ha enviat a dues adreces diferents, als seus dos amors, en les quals deia:

Dong

"a les set en punt del vespre deixaré casa meva i marxaré a París sola o acompanyada..."

Dong

"Em quedaré amb el primer que arribi, el primer que entri per la porta a aquesta hora".

Dong

De sobte la Teresa sembla que sent unes passes...

Dong

Sí son passes...

Dong

Les set en punt. Qui deu ser?

Mira cap a la porta i no s'ho pot ni creure:
I ara... què faig!?